

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.295 van 7 januari 2003
in de zaak A. 118.726/XIV-9269.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat L. VANWALLE,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Visserij 157 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Palestijnse nationaliteit, op 25 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 21 februari 2002 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 4 april 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VANWALLE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op 10 november 2001 België binnenkomt en zich op 26 november 2001 vluchteling verklaart; dat de minister van Binnenlandse Zaken op 30 november 2001 beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten; dat op 21 februari 2002 de commissaris-generaal deze beslissing bevestigt; dat dit de bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Enig middel

Genomen uit de schending van artikel 49 en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het beginsel van de hoorplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, en wegens miskenning van de rechten van verdediging.

Doordat, de raadsman van verzoekster niet werd uitgenodigd om aanwezig te zijn op de hoorzitting op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen.

Terwijl, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen ertoe gehouden was om gevolg te geven aan het verzoek van de kandidaat-vluchteling om de bijstand van een advocaat te verkrijgen.

Dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen bij schrijven dd. 19 december 2001 in kennis werd gesteld van het feit dat verzoekster werd bijgestaan door een raadsman in de procedure van dringend beroep tegen de beslissing van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 30 november 2001.

Dat de raadsman van verzoekster in voormeld schrijven dd. 19 december 2001 expliciet heeft gevraagd haar te willen informeren over de stand van het dossier, haar mee te delen wanneer haar cliënte zou worden gehoord, en met haar tussenkomst rekening te willen houden (stuk 3):

‘Bij deze durf ik u vragen mij te willen informeren over de stand van zaken van het dossier (...)

Wanneer wordt mijn cliënt gehoord ?

Ik weet u in ieder geval dank met mijn tussenkomst rekening te willen houden.’

Dat verzoekster bij schrijven dd. 20 december 2001 werd uitgenodigd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, alwaar zij de gelegenheid zou krijgen de motieven van haar asielaanvraag te verduidelijken (stuk 4).

Dat de hoorzitting plaatsvond op 10 januari 2002.

Dat de raadsman van verzoeker hier pas op 18 januari 2002 kennis van heeft gekregen.

Dat, nu voorliggende beslissing uitsluitel geeft over het verdere verblijf van verzoeker in België, en aldus ernstige gevolgen heeft voor de morele en materiële belangen van verzoekster, het verzoek om de bijstand van een advocaat te verkrijgen diende te worden gerespecteerd.

Dat de raadsman van verzoekster diende te worden in kennis gesteld van de datum waarop verzoekster zou worden gehoord, teneinde haar de kans te geven de hoorzitting met haar cliënte voor te bereiden en op de hoorzitting aanwezig te zijn, hetgeen in casu niet is gebeurd.

Dat verzoekster niet in kennis is gesteld van het feit dat haar raadsman niet werd opgeroepen niettegenstaande zij recht heeft op de bijstand van zijn raadsman.

Dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen zich in haar beslissing heeft beperkt tot de vermelding dat de raadsman afwezig was.

Dat verzoekster - omwille van de miskening van de hoorplicht - niet de kans heeft gehad de hoorzitting met zijn raadsman voor te bereiden.

Dat de rechten van verdediging dan ook op flagrante wijze werden miskend.

Dat ten slotte dient vastgesteld te worden dat de niet naleving van de hoorplicht er in casu heeft toe geleid dat verzoekster op ongelijke wijze werd behandeld. Dat er immers een ongelijkheid werd bewerkstelligd tussen verzoekster en andere asielzoekers die wel de kans hebben gekregen om de hoorzitting in het kader van voorliggende procedure met hun raadsman voor te bereiden.

Dat het middel ernstig is.”.

Overwegende dat, wat de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsverplichting betreft, uit het administratief dossier blijkt dat de raadsman van de verzoekende partij zijn vraag om aanwezig te zijn bij het verhoor van zijn cliënte aan het commissariaat-generaal meedeelde met een brief van 19 december 2001, aldaar ontvangen op 21 december 2001; dat de oproeping voor verhoor verstuurd werd op 20 december 2001; dat hieruit volgt dat de commissaris-generaal niet onzorgvuldig heeft gehandeld, temeer daar er dient te worden opgemerkt dat er geen wettelijke bepaling bestaat die de commissaris-generaal verplicht om ook de advocaat van de kandidaat-vluchteling op te roepen voor het verhoor; dat, wat de aangevoerde schending van de hoorplicht betreft, de verzoekende partij uit het oog verliest dat zij daadwerkelijk is verhoord en zij de mogelijkheid had om haar raadsman op de hoogte te brengen van de datum van het verhoor, zodat deze kritiek feitelijke grondslag mist; dat voorts de verzoekende partij niet uiteenzet in welke mate de overige door haar aangevoerde rechtsbeginselen of wetbepalingen zouden zijn geschonden; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 7 januari tweeduizend en drie, door:

de HH. C. ADAMS,

K. VANHOUTTE,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

C. ADAMS.